

31989R1553

L 155/9

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

7.6.1989.

PADOMES REGULA (EEK, EURATOM) 1553/89**(1989. gada 29. maijs)****par galīgajiem vienotajiem pasākumiem, lai iekasētu pašu resursus, ko veido pievienotās vērtības nodokļi**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 209. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 183. pantu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom* (1988. gada 24. jūnijs) par Kopienų pašu līdzekļiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 8. panta 2. punktu,ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽²⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽³⁾,ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽⁴⁾,tā kā pārejas posmā, kas beidzas 1988. gada 31. decembrī, pamatojoties uz tā 14. pantu, piemēro Padomes Regulu (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 2892/77 (1977. gada 19. decembris), ar ko attiecībā uz pašu resursiem no pievienotās vērtības nodokļa īsteno 1970. gada 21. aprīļa Lēmumu par dalībvalstu iemaksu aizstāšanu ar Kopienų pašu resursiem ⁽⁵⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EOTK, EEK, *Euratom*) Nr. 3735/85 ⁽⁶⁾;

tā kā jāpiemēro noteikumi par galīgajiem vienotajiem pasākumiem resursu iekasēšanai no pievienotās vērtības nodokļa, šē turpmāk "PVN resursi", kā arī sīki izstrādāti noteikumi, lai minētos pasākumus varētu ieviest no 1989. gada 1. janvāra;

tā kā par vienīgo galīgo metodi, kā noteikt PVN resursu bāzi, būtu jāizraugās ieņēmumu metode, jo tā ir uzticama un to jau piemēro lielākajā daļā dalībvalstu;

tā kā Regulas (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 2892/77 noteikumus var paturēt spēkā, ja vien tie vēl ir vajadzīgi un tajos nav jāizdara grozījumi, ņemot vērā uzkrāto pieredzi;⁽¹⁾ OV L 185, 15.7.1988., 24. lpp.⁽²⁾ OV C 128, 17.5.1988., 4. lpp., un OV C 15, 19.1.1989., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 309, 5.12.1988., 30. lpp.⁽⁴⁾ OV C 191, 20.07.1988., 3. lpp.⁽⁵⁾ OV L 336, 27.02.1977., 8. lpp.⁽⁶⁾ OV L 356, 31.12.1985., 1. lpp.

tā kā pieredze, kas uzkrāta, ieviešot pārskatu koriģēšanas procedūru, ir parādījusi vajadzību noskaidrot minētās koriģēšanas jomu, nosakot, ka tā ir vispārēji piemērojama visām korekcijām;

tā kā dalībvalstīm jāsniedz Komisijai informācija par procedūrām, ko tās piemēro, lai reģistrētu personas, kam uzliedams nodoklis, lai noteiktu un iekasētu PVN, kā arī par šo dalībvalstu PVN kontroles sistēmas īpatnībām un darbības rezultātiem; tā kā Komisijai kopā ar attiecīgo dalībvalsti būtu jāapsver, vai iespējams plānot procedūru uzlabojumus nolūkā kāpināt to efektivitāti; tā kā Komisijai būtu ik pēc trim gadiem jāsniedz ziņojums par procedūrām, ko piemēro dalībvalstīs, kā arī par visiem nodomātajiem uzlabojumiem;

ievērojot Revīzijas palātas pilnvaras saskaņā ar EEK Līguma 206.a pantu un *Euratom* līguma 180.a pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

PVN resursus aprēķina, bāzei, ko nosaka saskaņā ar šo regulu, piemērojot vienotu likmi, kas noteikta saskaņā ar Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom*.

II SADAĻA

Joma

2. pants

1. PVN resursu bāzi nosaka pēc darījumiem, kuri minēti 2. pantā Padomes Direktīvā 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽⁷⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 84/386/EEK ⁽⁸⁾, un par kuriem iekasējams nodoklis, izņemot darījumus, kam piešķir atbrīvojumu saskaņā ar minētās direktīvas 13. līdz 16. pantu.⁽⁷⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.⁽⁸⁾ OV L 208, 3.9.1984., 58. lpp.

2. Piemērojot 1. punktu, PVN resursu noteikšanai ņem vērā:

- darījumus, uz kuriem saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 2. punktu attiecināta atbrīvojumu, atmaksājot iepriekšējā posmā samaksāto nodokli,
- darījumus, par kuriem dalībvalstis turpina iekasēt nodokli saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 3. punkta a) apakšpunktu,
- darījumus, uz kuriem dalībvalstis turpina attiecināt atbrīvojumu saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu,
- darījumus, par kuriem saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 3. punkta c) apakšpunktu nodokli iekasē saskaņā ar izvēles tiesībām, ko dalībvalstis piešķir personām, kurām uzliekams nodoklis.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis, lai noteiktu PVN resursus, var izvēlēties neņemt vērā tādu personu darījumus, kurām uzliekams nodoklis un kurām gada apgrozījums, kas noteikts saskaņā ar noteikumiem, kuri noteikti Direktīvas 77/388/EEK 24. panta 4. punktā, nepārsniedz EUR 10 000, ko konvertē valsts valūtā pēc vidējā kursa attiecīgajā saimnieciskajā gadā; šādi konvertētas summas dalībvalstis var noapaļot uz augšu vai uz leju ne vairāk kā par 10 %.

III SADAĻA

Aprēķinu metode

3. pants

PVN resursu bāzi attiecīgajam kalendārajam gadam, neierobežojot 5. un 6. pantu, aprēķina, dalot kopējo tīro PVN ieņēmumu, ko dalībvalsts attiecīgajā gadā iekasējusi, ar likmi, pēc kuras tajā pašā gadā uzliek PVN.

Ja dalībvalstī piemēro vairāk nekā vienu PVN likmi, tad PVN resursu bāzi aprēķina, dalot kopējos tīros PVN ieņēmumus ar vidējo svērto PVN likmi. Tādā gadījumā dalībvalsts aprēķina vidējo svērto likmi līdz ceturtajai zīmei aiz komata, izmantojot kopējo metodi, kas noteikta 4. pantā. Šo vidējo svērto likmi izsaka procentos.

4. pants

1. Lai aprēķinātu dažādo likmju korekcijas koeficientu, kā minēts 3. punktā, dalībvalstis pēc piemērojamās PVN likmes iedala visus darījumus, par ko atbilstīgi katras valsts tiesību aktiem ir iekasējami nodokļi un kas nedod patērētājam tiesības saņemt PVN

atmaksu, ņemot vērā Direktīvas 77/388/EEK 17. pantu, šādas tiesības neattiecas arī uz patēriņu vienotas likmes lauksaimnieku saimniecībā un vienotas likmes lauksaimnieku veiktu preču pārdošanu galīgajiem patērētājiem.

Šādos aprēķinos izmanto tās PVN likmes, kas saskaņā ar 7. punktu ietekmē attiecīgajā gadā iekasēto PVN ieņēmumu.

Darījumus, uz kuriem saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 2. punktu attiecas atbrīvojums, atmaksājot iepriekšējā posmā nomaksāto nodokli, uzskata par darījumiem, par ko iekasējams nodoklis, kura likme ir nulle.

2. Iedalījumu pēc PVN likmes piemēro šādām kategorijām, ja uz tām attiecas neatmaksājams PVN:

- galīgajam patēriņam privātās māsaimniecībās, ieskaitot patēriņu vienotas likmes lauksaimnieku saimniecībās un vienotas likmes lauksaimnieku veiktu tiešu pārdošanu galīgajiem patērētājiem,
- privātu bezpeļņas iestāžu un valsts starppatēriņam,
- citu nozaru starppatēriņam,
- privātu bezpeļņas iestāžu un valsts kopējo pamatlīdzekļu veidošanai,
- citu nozaru kopējo pamatlīdzekļu veidošanai,
- uzlabotiem un neuzlabotiem apbūves gabaliem, kas definēti Direktīvas 77/388/EEK 4. panta 3. punkta b) apakšpunktā,
- darījumiem ar zeltu, izņemot rūpnieciski izmantojamo zeltu,

ko veic teritorijā, kura Direktīvas 77/388/EEK 3. pantā minēta sakarā ar attiecīgo dalībvalsti.

3. Attiecībā uz galīgo patēriņu, patēriņu vienotas likmes lauksaimnieku saimniecībās un vienotas likmes lauksaimnieku veiktu pārdošanu galīgajiem patērētājiem piemēro likmi, kas atbilst priekšnodokļa summai.

4. Iedalīšanu statistikas kategorijās veic, izmantojot ziņas, ko gūst no valsts uzskaites datiem, kuri sagatavoti saskaņā ar Eiropas Integrēto tautsaimniecības pārskatu sistēmu (EPS). Lai aprēķinātu PVN pašu resursu bāzi attiecīgajam saimnieciskajam gadam, ņem vērā valsts uzskaites datus par priekšpēdējo gadu pirms attiecīgā saimnieciskā gada.

Dalībvalstij saskaņā ar 13. pantā paredzēto procedūru var atļaut izmantot ziņas par citiem gadiem, kas nav bijuši vairāk kā piecus gadus pirms attiecīgā saimnieciskā gada.

5. Lai noteiktu darījumus, par kuriem iekasējams neatmaksājams PVN, un veiktu iedalīšanu pēc PVN likmes, dalībvalstis var

atsaukties uz datiem, kas ņemti no avotiem, kuri papildina EPS un kurus tai var pielāgot, t.i., pirmām kārtām, uz datiem no valsts iekšējiem pārskatiem, ja tajos ir vajadzīgais iedalījums, vai, ja nav, uz datiem no cita piemērota avota.

6. Lai noteiktu katras likmes korekcijas koeficientu, dalībvalstis aprēķina attiecību starp to darījumu vērtību, kuriem piemēro attiecīgo likmi, un visu darījumu kopējo vērtību.

7. Ja kāda dalībvalsts groza PVN likmi, kas piemērojama visiem vai dažiem darījumiem, vai arī nodokļu režīmu konkrētiem darījumiem, tādējādi ietekmējot iekasēto PVN ieņēmumu, tad minētā dalībvalsts aprēķina jaunu vidējo svērto likmi. Jauno vidējo svērto likmi piemēro ieņēmumam, kas rodas, piemērojot grozīto likmi vai nodokļu režīmu.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, attiecīgā dalībvalsts var aprēķināt vienotu vidējo svērto likmi. Šai nolūkā darījumus, attiecībā uz kuriem likme vai režīms ir mainīts, sadala pēc vecās un jaunās likmes vai vecā un jaunā režīma *pro rata temporis*, ņemot vērā vidējo laiku, kas pagājis no jaunās likmes vai režīma stāšanās spēkā līdz attiecīgo ieņēmumu iekasēšanai, rēķinot par visu attiecīgo gadu. Šo vidējo laiku var noapaļot līdz veselām mēnešiem.

5. pants

1. Lai piemērotu 3. pantu, dalībvalstis vajadzības gadījumā pieskaita iekasētajiem ieņēmumiem summu, kas atbilst kopējam PVN, kurš būtu iekasēts, ja netiktu piemērota diferencētu nodokļu atvieglojumu sistēma, uz ko attiecas Direktīvas 77/388/EEK 24. panta 2. punkts.

2. Ieņēmumus, ko iekasējusi dalībvalsts, korigē, ja vienotas likmes kompensācijas procenti, kuri noteikti saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 25. panta 3. punktu un kuri piemērojami darījumiem, ko veic vienotas likmes lauksaimnieki un kas neatbilst PVN priekšnodokļa summas procentiem, kurus faktiski piemēro šādiem darījumiem, izņemot to, kas attiecas uz patēriņu lauku saimniecībās un tiešu pārdošanu galīgajiem patērētājiem attiecīgajā saimnieciskajā gadā. Korekcijas summa ir vienāda ar divu minēto procentuālo daudzumu starpību.

6. pants

1. Lai piemērotu 2. panta 1. punktu darījumiem, ko veic personas, kurām uzliekams nodoklis un kuru gada apgrozījums pārsniedz EUR 10 000, bet kurām piešķirts atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 24. panta 2. punktu, kā arī 2. punktā minētajos gadījumos dalībvalstis PVN resursu bāzi nosaka pēc nodokļu pārskatiem, kas personām, kurām uzliekams nodoklis, jāiesniedz saskaņā ar minētās direktīvas 22. pantu, vai, ja nodokļu pārskata nav vai tajā nav sniegtas vajadzīgās ziņas, pēc attiecīgiem

datiem, piemēram, citiem nodokļu pārskatiem, speciālistu pārskatiem vai pilnīga statistikas krājuma.

2. Lai piemērotu 2. panta 2. punkta otro, trešo un ceturto ievilkumu,

— attiecībā uz Direktīvas 77/388/EEK E pielikumā uzskaitītajiem darījumiem, par kuriem dalībvalstis turpina iekasēt nodokļus saskaņā ar minētās direktīvas 28. panta 3. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis aprēķina PVN resursu bāzi tā, it kā šiem darījumiem būtu piešķirts atbrīvojums,

— attiecībā uz Direktīvas 77/388/EEK F pielikumā uzskaitītajiem darījumiem, kam dalībvalstis turpina piešķirt atbrīvojumu, īstenojot minētās direktīvas 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis aprēķina PVN resursu bāzi tā, it kā par šiem darījumiem būtu iekasējami nodokļi,

— attiecībā uz Direktīvas 77/388/EEK G pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem darījumiem, par kuriem iekasē nodokļus atbilstīgi izvēlei, ko dalībvalstis piešķir personām, kam uzliekams nodoklis, saskaņā ar minētās direktīvas 28. panta 3. punkta c) apakšpunktu, dalībvalstis aprēķina PVN resursu bāzi tā, it kā šiem darījumiem būtu piešķirts atbrīvojums.

3. Saskaņā ar 13. pantā paredzēto procedūru dalībvalstij var atļaut:

— vai nu, aprēķinot PVN resursu bāzi, neņemt vērā:

a) vienu vai vairākas Direktīvas 77/388/EEK E, F un G pielikumā uzskaitīto darījumu kategorijas, kurām piemēro šā panta 2. punktu;

b) summu, kas atbilst nodoklim, kurš būtu iekasēts, ja nepiemērotu diferencētu nodokļu atvieglojumu sistēmu, uz ko attiecas Direktīvas 77/388/EEK 24. panta 2. punkts;

— vai a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos aprēķināt PVN resursu bāzi, izmantojot aptuvenus aprēķinus,

ja precīza PVN resursu bāzes aprēķināšana šajos gadījumos varētu radīt nesamērīgu administratīvu apgrūtinājumu, kas nebūtu attaisnojams saistībā ar attiecīgo darījumu ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts kopējo PVN resursu bāzi.

4. Ja kāda dalībvalsts izmanto Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 6. punktu un 17. panta 7. punktu, lai ierobežotu atskaitīšanas tiesību īstenošanu, PVN pašu resursu bāzi var noteikt tā, it kā atskaitīšanas tiesību īstenošana nebūtu ierobežota.

Attiecībā uz Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 6. punkta otro daļu šā panta iepriekšējā daļa ir piemērojama tikai naftas produktu pirkumiem un uzņēmējdarbības vajadzībām lietojamu vieglo automobiļu pirkumiem, kā arī izdevumiem, kas attiecas uz šādu automobiļu izpirkumnomu un nomu, apkopi un remontu.

5. Ja kāda dalībvalsts atmaksā iekasētos nodokļus saskaņā ar 6. pantu Padomes Direktīvā 69/169/EEK (1969. gada 28. maijs) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz atbrīvojumiem no apgrozījuma nodokļa un akcīzes nodokļa par preču importu ceļotāju starptautiskajā satiksmē ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/194/EEK ⁽²⁾, tad nodokļu summu par darījumiem, no kuriem izriet attiecīgā atmaksāšana, vajadzības gadījumā atskaita no PVN resursu bāzes.

IV SADAĻA

Noteikumi par pašu resursu uzskaiti un pieejamību

7. pants

1. Dalībvalstis līdz 31. jūlijam par iepriekšējo kalendāro gadu nosūta Komisijai pārskatu par kopējo PVN resursu bāzi, kuru aprēķina saskaņā ar 3. pantu un kurai ir piemērojama 1. pantā minētā likme.

2. Šajā pārskatā iekļauj visus bāzes noteikšanai izmantotos datus, kas vajadzīgi 11. pantā minētajai kontrolei. Pārskatā atsevišķi uzrāda bāzi, kas rodas no darījumiem, kuri minēti 5. pantā un 6. panta 1. līdz 4. punktā.

3. Bāzes noteikšanai izmanto visjaunākos pārskata sastādīšanas laikā pieejamos datus.

8. pants

Dalībvalstis katru gadu līdz 15. aprīlim nosūta Komisijai PVN resursu bāzes aprēķinu nākamajam saimnieciskajam gadam.

9. pants

1. Šīs regulas 7. panta 1. punktā minētajos pārskatos veic visas jebkāda iemesla dēļ vajadzīgās korekcijas par iepriekšējo saimniecisko gadu, Komisijai vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti.

Ja attiecīgā dalībvalsts nepiekrīt, tad Komisija, pārskatījusi šo jautājumu, veic visus pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai šo regulu piemērotu pareizi.

Visas korekcijas iestrādā tajos kopējos pārskatos par stāvokli 31. jūlijā, ar kuriem groza iepriekšējos pārskatus par attiecīgajiem saimnieciskajiem gadiem.

⁽¹⁾ OV L 133, 4.6.1969., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 73, 17.3.1989., 47. lpp.

2. Ikgadējos pārskatos, kas minēti 7. panta 1. punktā, turpmākas korekcijas nedrīkst izdarīt pēc 31. jūlija ceturtajā gadā pēc attiecīgā saimnieciskā gada, ja vien tās neattiecas uz gadījumiem, par ko Komisija vai attiecīgā dalībvalsts ziņojusi iepriekš.

V SADAĻA

Noteikumi par kontroli

10. pants

1. Dalībvalstis līdz katra saimnieciskā gada 30. aprīlim informē Komisiju par risinājumiem un to grozījumiem, ko tās ierosina pieņemt, lai noteiktu PVN resursu bāzi katrai 5. pantā un 6. panta 1. līdz 4. punktā minētajai darījumu kategorijai, vajadzības gadījumā uzrādot to ziņu iezīmes, kuras attiecīgās dalībvalstis uzskata par piemērotām, kā arī bāzes vērtības aprēķinu katrai no šo darījumu kategorijām.

Komisija 30 dienu laikā nosūta pārējām dalībvalstīm iepriekšminētās ziņas, ko tā saņēmusi no katras dalībvalsts.

2. Komisija saskaņā ar 13. pantā noteikto procedūru pārbauda ieteiktos risinājumus un grozījumus.

11. pants

1. Attiecībā uz PVN resursiem Komisijas kontroli dalībvalstīs veic kompetentās iestādes. Šādas kontroles laikā Komisija jo īpaši nodrošina to, ka tiek pareizi veiktas darbības, lai centralizētu vērtējuma bāzi un noteiktu 3. un 4. pantā minēto vidējo svērtu likmi un kopējo iekasēto tīro pievienotās vērtības nodokli; tā arī pārliecinās, vai ir izmantoti piemēroti dati un vai aprēķini, kas veikti, lai noteiktu PVN resursu summu no darījumiem, kas minēti 5. pantā un 6. panta 1. līdz 4. punktā, atbilst šai regulai.

2. PVN resursu kontrolei piemēro Padomes Regulu (EEK , *Euratom*, EOTK) Nr. 165/74 (1974. gada 21. janvāris), ar ko nosaka to ierēdņu pilnvaras un pienākumus, kurus Komisija iecēlusi saskaņā ar Regulas (EEK , *Euratom*, EOTK) Nr. 2/71 14. panta 5. punktu ⁽³⁾. Lai piemērotu minētās regulas 5. pantu, saprot, ka tajā minētās ziņas var izpaust vienīgi personām, kurām tās jāzina tādēļ, ka to pienākums ir darīt pieejamus un kontrolēt PVN resursus.

3. Pēc 1. punktā minētās kontroles ikgadējo pārskatu par attiecīgo saimniecisko gadu koriģē tā, kā noteikts 9. pantā.

⁽³⁾ OV L 20, 24.1.1974., 1. lpp.

12. pants

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai ziņas par procedūrām, ko tās piemēro, lai reģistrētu personas, kam uzliekams nodoklis, noteiktu un iekasētu PVN, kā arī par to PVN kontroles sistēmu īpatnībām un darbības rezultātiem.
2. Komisija kopā ar attiecīgo dalībvalsti apsver, vai iespējams plānot šo procedūru uzlabojumus, lai uzlabotu to efektivitāti.
3. Komisija reizi trīs gados sniedz ziņojumu par procedūrām, ko piemēro dalībvalstīs, kā arī par visiem nodomātajiem uzlabojumiem.

Pirmoreiz šādu ziņojumu Komisija Parlamentam un Padomei sniedz līdz 1991. gada 31. decembrim.

13. pants

1. Komiteja, kas minēta Regulas (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 1552/89 ⁽¹⁾ 20. pantā, šē turpmāk "Komiteja", pēc Komisijas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma regulāri izskata problēmas, kas rodas, piemērojot šo regulu.

2. Dalībvalstis, kuras iesniedz tās atļaujas pieteikumu, kura paredzēta 4. panta 4. punktā vai 6. panta 3. punktā, adresē pieteikumu Komisijai pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā tā saimnieciskā gada 30. aprīlī, uz kuru atļauja attiektos.

Komisijas pārstāvis iesniedz lēmuma projektu Komitejai pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā attiecīgā saimnieciskā gada 31. decembrī.

3. Pēc Komisijas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma Komiteja izvērtē 10. pantā minētos risinājumus.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1989. gada 29. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. ROMERO HERRERA

Ja Komitejas pārbaudē atklāj viedokļu atšķirības attiecībā uz paredzētajiem risinājumiem, tad Komisijas pārstāvis iesniedz lēmuma projektu Komitejai pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā tā saimnieciskā gada 31. decembrī, kurā risinājums būtu jāpiemēro.

4. Komiteja atzinumu par 2. un 3. punktā minētajiem lēmumu projektiem sniedz termiņā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības, vajadzības gadījumā par to balsojot.

Atzinumu protokolē; turklāt katra dalībvalsts var prasīt, lai tās nostāju ierakstītu protokolē.

Komisija īpaši ņem vērā Komitejas atzinumu. Komisija informē Komiteju par to, kā tās atzinums ņemts vērā.

5. Ne vēlāk kā 60 dienas pēc tam, kad Komiteja sniegusi atzinumu, Komisija pieņem lēmumu, kuru dara zināmu dalībvalstīm.

VI SADAĻA

Nobeiguma noteikumi

14. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 1989. gada 1. janvāra.

To tomēr nepiemēro gadījumos, kad sastāda vai koriģē tos pārskatus par PVN resursu bāzi par laiku līdz 1989. gadam, kuri ir sastādīti saskaņā ar Regulu (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 2892/77, kura paliek spēkā attiecībā uz attiecīgajiem pārskatiem.

⁽¹⁾ OV L 155, 7.6.1989., 1. lpp.